

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 53. S. Paulus Jerosolymæ. Captivitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum I.
A.C. 54.

Chrys. hom.
45. in act.
XXI. 14.

Reliquum viæ S. Paulus, pedibus confecit, primo veniens Ptolemaidem, ubi ad fratres divertit cum S. Luca, & sociis. Altera die venerunt Cæsaream, ibi a S. Philippo ex septem Diaconis uno, & qui erat Evangelista, id est, cui Evangelium annuntiare incumberebat, hospitio excepti, aliquot ibi dies manserunt. Erant Philippo quatuor filia, Virgines, & Prophetissæ. Interim ex Judæa Propheta Agab illuc adveniens, arrepto S. Pauli cingulo sibi pedes manusque ligavit, ex impulsu S. Spiritus dicens: *Sic Judæi Jerosolymæ illum ligabunt, cujus est hoc cingulum, & in manus Gentium tradent.* S. Lucas igitur, & alii Discipuli obstabant S. Paulo, ne iret Jerosolymam, sed persuadere non potuerunt. Ergo in viam se dedunt, quibus Discipuli quidam Cæsarienses juncti sunt, adducentes secum illum, cujus hospitio Jerosolymæ uteretur. Erat is veteranus Discipulus ex septuaginta duorum numero nomine Mnason Cyprius. Jerosolymam ingressi sunt ante festum Pentecostes, quod ibi celebrare S. Paulo propositum fuerat.

§. LIII.

S. Paulus Jerosolymæ.

Secunda post adventum die S. Jacobum Civitatis Episcopum domi suæ salutant,

Sæculum I.
A. C. 54.

tant, ubi omnes Presbyteri congregati. His S. Paulus omnia per partes narrat, quæ Deus, suo Ministerio usus, fecisset Gentibus. Omnes in divinas laudes effusi; Paulo autem dixerunt: *vides, frater! quot Judæorum millia fidem susceperint, omnes isti sunt zelatores antiquæ Legis; & de te audierunt, quod Judæis inter Gentiles viventibus suadeas, Legem totam derelinquere, & filios suos non circumcidere. Sciunt etiam te advenisse; sequere ergo consilium nostrum: sunt hic quatuor viri qui votum Nazaræorum compleverunt, præpara te, ut cum eis sacrifices, & omnes sciant falsa esse, quæ audierunt, teque Legem sicut alios observare. Quod autem Gentiles conversos attinet, nihil ultra eis imponimus, quam ut Idolatria, immolatis, suffocatis, sanguine, & fornicatione abstineant.* Placuit S. Paulo consilium; purificatus est, altera die cum Nazaræis Templum adit, satisfactum esse voto, declarat, & Sacrificiis, pro quolibet eorum oblatis, assistit.

Purificationis Nazaræorum cæremonia septem diebus tenebant; jamque proxime finis aderat, cum Judæi ex Asia viso in Templo S. Paulo manus injiciunt, omnem populum excitant, ad auxilium vociferantes; hunc esse illum virum, qui ubique contra populum, Legem, & Templum prædicasset, etiam prophanasset illud

Num. 6. 9.

Act. 21. 27.

Sæculum I.
A. C. 54.

Jos. XV.
Ant. 14. pag.
544. & VI.
Bell. c. 15.
p. 919.

lud, Gentiles inducens; Trophimus enim Ephesium cum S. Paulo Jerosolyma viderant; inde eundem in Templum introductum credebant. Magnus fit concursus populi. S. Paulo vi extracto, portæ Templi clauduntur. Cohortis Romanæ tribunus, cui tunc custodia Templi commissa, monitus, per totam civitatem tumultum serpere, cum militibus, & centurionibus accurrit, cujus præsentiam veriti Judæi, verberare Paulum desierunt, quem haud dubie occisuri erant.

Tribunus quidem eum primo conspectu duabus ligari catenis jubet; quid ageretur, nescius, tanta erat tumultus, & clamoris confusio; tum S. Paulus in arcem Antoniam custodiendus ducitur, Romani Præsidii militare hospitium. Hæc arx Templum contingebat in angulo a septentrione ad occasum, quo multis gradibus ascendebatur; Asmonæis Principibus originem debebat, fueratque Baris dicta, sed cum Herodes eam a ruina reparasset, Marci Antonii honoribus nomen mutaverat. Interior magnificentia Palatium, habitandi commoditas civitatem referebat; exterius quatuor turribus lateralibus muniebatur, & obsitum præ-altum sibi Templum obnoxium, sicut Templum civitatem habebat. Cum illuc ascenderent, & S. Paulus præ turba progredi non posset, a militibus portabatur.

batur. Tum Tribunum rogat, an loqui sibi liceret; Tribunus econtra an Græce loqueretur? hujus enim linguæ usus erat, qua Romani cum Orientalibus communicabant; & iterum: *nunquid tu es ille Ægyptius, qui bisce diebus excitato tumultu quatuor Sicariorum millia in deserta duxisti?*

Sæculum I.
A. C. 54.

§. LIV.

Seditiones Judæorum. Sicarii.

Res autem ita se habebat; paulo ante quidam Impostor Ægypto Jerosolymam venerat, qui Prophetam mentitus, populo persuasit, ut se in montem Oliveti, Leucæ quarta parte ab urbe distantem, sequeretur; ad suum nutum urbis mœnia sponte collapsura, ita, ut per ruinas ingredi possent. Hoc ubi Felix, Judææ tunc Præses, rescivit, peditum, equitumque partem arma sumere jubet, ipse primos ordines ducens, populum ab Ægyptio seductum persequitur; quadringenti occisi, ducenti projectis armis capti sunt. Ægyptius in prælii tumultu fuga elapsus, ultra non comparuit. Sed eadem tempestate quasi ex condicto plures insurrexere seductores, qui plebis credulitati illudentes, videndorum grandium miraculorum spe in deserta trahebant. Horum multos Felix fugavit. Majori

Jos. XX.
ant. c. 6. II.
Bell. c. 22.
p. 796.